

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, iż ocena przyczyn dokonana przez stronę pozwaną narusza art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 978/2012, ponieważ poważne trudności, jakie napotyka przemysł Unii Europejskiej, nie mogły być bezpośrednią konsekwencją wielkości i cen kambodżańskiego przywozu. W zakresie, w jakim rozporządzenie 2019/67 opiera się na kumulatywnej analizie, narusza ono również art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 978/2012.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że strona pozwana nie ujawniła kilku istotnych faktów lub względów lub leżących u podstaw szczegółów, takich jak istotne okoliczności i względy z naruszeniem rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1083/2013 z dnia 28 sierpnia 2013 r. ⁽³⁾, art. 38 rozporządzenia nr 978/2012 oraz z naruszeniem prawa skarżącego do obrony.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że utworzone akta są brakujące i pomijają istotne informacje. Stanowi to naruszenie art. 14 rozporządzenia delegowanego Komisji nr 1083/2013, art. 38 rozporządzenia nr 978/2012 i prawa skarżącego do obrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/67 z dnia 16 stycznia 2019 r. wprowadzające środki ochronne wobec przywozu ryżu siewnego indyjskiego pochodzącego z Kambodży i Mjanmy/Birmy (Dz.U. L 15 z 17.1.2019, s. 5).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1083/2013 z dnia 28 sierpnia 2013 r. ustanawiające zasady dotyczące procedury tymczasowego wycofania preferencji taryfowych oraz wprowadzenia ogólnych środków ochronnych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych (Dz.U. L 293 z 5.11.2013, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2019 r. — Bilde/Parlament

(Sprawa T-248/19)

(2019/C 213/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dominique Bilde (Lagarde, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego P8_TA-PROV(2019)0137 z dnia 12 marca 2019 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu skarżącej 2018/2267(IMM) i faktycznie uchylającej immunitet skarżącej;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (Dz.U. 2010, C 83, s. 266), art. 5 ust. 1 i 5 Regulaminu Parlamentu Europejskiego (Dz.U. 2005, L 44, s. 1) oraz komunikatów dla posłów nr 11/2003 i 11/2016.

2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia proceduralnego, w szczególności naruszenia art. 43 komunikatu dla posłów nr 11/2016, ponieważ celem postępowania jest zaszkodzenie działalności politycznej skarżącej, co stanowi przypadek *fumus persecutio-nis* wobec niej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ogólnych zasad prawa Unii „*ne bis in idem*” i „*una via electa*”, nadużycia procedury i nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2019 r. — Wieland-Werke/Komisja

(Sprawa T-251/19)

(2019/C 213/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wieland-Werke AG (Ulm, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Soltész, C. von Köckritz i K. Winkelmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 5 lutego 2019 r. w sprawie M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja popełniła oczywiste błędy, opierając zaskarżoną decyzję na błędnym pojęciu tzw. „górnego” podsegmentu, zamiast oprzeć zaskarżoną decyzję na właściwym rynku produktów z miedzi walcowanej zdefiniowanym przez samą Komisję.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja nie przedstawiła ani definicji, ani wyraźnego zasięgu tzw. „górnego” podsegmentu, na którym — bezzasadnie — oparła swoją ocenę. Podejście Komisji jest oczywiście błędne i spekulatywne.
3. Zarzut trzeci dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistych błędów w ocenie poprzez zaprzeczenie swoim własnym ustaleniom zawartym w decyzji zatwierdzającej w sprawie M.8909 — KME/MKM.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja zastosowała bezprecedensową i bezzasadną teorię *sui generis* szkody, w niewłaściwy sposób łącząc skutek horyzontalny i niehoryzontalny oraz wprowadzając chaos do jasnych i ścisłych wskazówek zawartych w wytycznych w sprawie koncentracji.